

การปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่านการเขียน
คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านหนองสนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
An action on Teaching repair the Reading and Writing do not follow
the spelling by cooperation learning of Parent in Pratom Suksa 3
students of Ban Nong Sanom School under the jurisdiction of
Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area office 5

ฐปะนีย์ บุราไกร * และเสนอ ภิรมจิตรผ่อง**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ตัวอย่างในครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านหนองสนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย คู่มือการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 4 เล่ม และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากตั้งแต่ .54 - .89 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .45 - .89 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8045 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t

ผลการวิจัยพบว่า

1. การปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดดังนี้ 91.15/ 83.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนการปฏิบัติการ การสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ การอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด, การสอนซ่อมเสริม, ผู้ปกครอง, ความร่วมมือ

*ครูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี : ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ABSTRACT

The research was aimed at studying the results of a remedial teaching with a cooperation of the parents and comparing a learning achievement of a remedial teaching with a cooperation of the parents on reading and spelling for Prathom Suksa three level (grade 3) before and after a remedial teaching.

The samples of the study were 23 Prathom Suksa three students of Ban Nongsanom School under Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 5, derived by a specific random sampling. The research instruments consisted of four handbooks for a remedial teaching with a cooperation of the parents and the learning achievement test of 40 items. The difficulty value of the instruments ranged from .54-.89; discrimination value ranged from .45-.89 and confidence value was equivalent to .8045. Statistics used were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research findings were as follows:

The results of a remedial teaching could be described as follows. 1) The students' parents organized the learning activities based on the handbook; 2) the students had a chance to practice themselves with the help of the parents; 3) the parents gave attention and care for their children to perform well regarding reading and writing.

1. A remedial teaching with the cooperation of the parents on the reading and writing had an efficiency of 91.15/83.26 which was higher than the set standard of 80/80.

2. The results of a remedial teaching with the cooperation of the parents on the reading and writing for Prathom Suksa three level were higher with a statistical significance of .01 ($t=31.845$, $p=.000$).

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายสภาการศึกษาแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาสังคมของประเทศ ยึดคุณธรรมนำความรู้เน้นสมรรถภาพและประสิทธิภาพ 6 กลยุทธ์ คือ 1) เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ 2) ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้กว้างขวางทั้งยังมีคุณภาพ 3) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ โดยมีเป้าหมายให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพทางการศึกษาสูงขึ้นทุกระดับ และประเภทการศึกษา 4) การกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่และสถานศึกษาโดยมีเป้าหมายให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ 5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเอกชนและท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นและ 6) พัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเฉพาะกิจเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนและประชาชนได้รับการศึกษาที่บูรณาการกับวิถีชีวิตอัตลักษณ์ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2550 : 7 - 8)

สำหรับนโยบายปฏิรูปการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยกำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในและประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกสำหรับในปีการศึกษา 2551 เน้นการพัฒนาคุณภาพสมรรถภาพครูและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เข้าสู่มาตรฐานสำหรับสภาพปัญหา

การเรียนรู้ภาษาไทยในระดับประเทศพบว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยของเยาวชนไทยในปัจจุบันมีปัญหาในเรื่องการพูดอ่านเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมกับกาลเทศะและจากผลการสำรวจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั่วประเทศในปัจจุบันทั้งหมดกว่า 636,000 คน พบว่ามีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 79,000 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 12 ที่ยังอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ตามเกณฑ์ที่ต้องอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ 3,000 คน เป็นอย่างต่ำซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้มีสาเหตุมาจากปัญหาความยากจนและเด็กขาดเรียนบ่อยการไม่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารกันในบ้านและเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ (Learning Disability) ซึ่งแต่ละโรงเรียนจะมีเด็กประเภทนี้อยู่ประมาณร้อยละ 5 - 6 นอกจากนี้ยังมีปัญหาครูไม่เพียงพอครูส่วนใหญ่มีงานอื่นนอกเหนือจากงานสอนเช่น งานธุรการส่งผลให้ครูไม่มีเวลาสอนเด็กได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย (เกษมา วรวรรณ ณ อรุณยา 2551 : 5) ซึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทย คนไทยทุกคนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งช่วยกันแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำผิดและข้อบกพร่องอย่างจริงจัง (อดุลย์ ภูปลัม 2539 : 3) เพราะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้อ่านออกเสียงและเขียนได้ถูกต้อง และยังช่วยให้เด็กนักเรียนใช้คำได้อย่างถูกต้อง กว้างขวาง และทำให้นักเรียนได้คิดค้นคำใหม่ได้ตามที่เขา ต้องการ(วรณั โสมประยูร 2539 : 156) ปัจจุบันนี้การใช้ภาษาไทยของนักเรียนมักจะเขียนไม่ถูกต้องโดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ นักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดคำผิดพลาด สาเหตุเพราะนักเรียนไม่ได้รับการเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธี และเพียงพอ(ประทีป แสงเปี่ยมสุข 2528 : 53) นอกจากนี้ สาคร บุญเลิศ (2538 : 141) สรุปว่าสาเหตุที่นักเรียนสะกดคำผิดส่วนมากมาจากแนวทางการเขียนผิด ไม่รู้หลักภาษา นอกจากนี้ยังมีสาเหตุรับเอาตัวอย่างที่ผิดพลาดจากหนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชนที่มักจะนำเอาคำที่เขียนผิดมาใช้ ใช้สะกดคำผิดและใช้วรรณยุกต์ผิด ลักษณะของคำที่นักเรียนมักเขียนผิดนั้นสำหรับสภาพการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองสนม จากผลการทดสอบระดับชาติ (NT) (โรงเรียนบ้านหนองสนม 2554 : 12) ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักเรียนให้อ่านออก เขียนได้ถูกต้อง ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามระดับชั้น จึงได้วิเคราะห์สภาพการณ์ของการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านหนองสนม จากการสังเกต สัมภาษณ์ พูดคุย เพื่อนครู และประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยของผู้วิจัยพบว่า ปัญหาในการอ่านการเขียนภาษาไทยไม่ได้ไม่ถูกต้องนั้นมีสาเหตุหลายสาเหตุ สำหรับสาเหตุที่เป็นปัญหาที่สอดคล้องเกี่ยวกับหลายฝ่ายด้วยกันสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา อ่าน เขียน สะกดคำๆ ไม่ถูกต้อง เพราะขาดความรู้พื้นฐานในการสะกดคำตามมาตราตัวสะกด
2. นักเรียนขาดการเตรียมความพร้อมในระดับชั้นก่อนประถมศึกษา ครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้งให้อยู่กับปู่ย่า ตา ยาย อยู่ในครอบครัวยากจน
3. ครูผู้สอนใช้สื่อการเรียนรู้น้อยเกินไป จัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย ไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เคยชินกับการสอนแบบเดิม โดยยึดแบบเรียน หนังสือเรียนเป็นหลักโดยขาดการตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ เน้นมุ่งสอนเนื้อหาให้จบตามบทเรียน
4. ผู้ปกครอง ปัจจุบันผู้ปกครองส่วนมากประมาณร้อยละ 80 ออกไปทำงานนอกบ้าน ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม บางวันทำงานล่วงเวลา กลับบ้านดึก หรือไปทำงานในต่างถิ่นไม่มีเวลาให้แก่นบุตรหลาน เกิดปัญหาครอบครัวส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจและการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน
5. ชุมชน/สังคม ภาษาพูดของคนในชุมชนสังคมที่แตกต่างผิดเพี้ยนไปจากภาษากลาง (ภาษาราชการ) นักเรียนได้รับการถ่ายทอดในการพูดการเขียนผิดมากบ้างน้อยบ้างตามสภาพของท้องถิ่น

6. ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอน ปัญหาครูผู้สอนไม่ครบชั้น ครูคนเดียวสอนหลายชั้นหลายกลุ่มสาระ ขาดครูผู้สอนที่มีความชำนาญการเชี่ยวชาญตรงสาขา ซึ่งปัญหาครูผู้สอนคนเดียวต้องสอนสองชั้นเรียนทุกกลุ่มสาระวิชา ทำให้เวลาถูกแบ่งจากเดิมไปครึ่งหนึ่งหรือเกือบหนึ่งส่วน เนื่องจากต้องประจำชั้นถึงสองชั้นเรียนทำให้ขาดการติดตามดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงเท่าเดิม นักเรียนขาดการฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆ ทำให้ขาดทักษะการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นปัญหา ระดับประเทศที่ต้องเร่งแก้ไขโดยเร่งด่วนในปัจจุบันนี้

จากสภาพปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ถูกต้อง ซึ่งสาเหตุดังกล่าวข้างต้น วิเคราะห์ได้ว่าปัญหาที่สำคัญของการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วนคือปัญหานักเรียนไม่สามารถจำแนก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไม่รู้หลักภาษา ไม่มีพื้นฐานทางการสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ได้ส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะปัญหาการอ่านเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองสนม นอกจากนั้น ผลการทดสอบระดับชาติ (NT) เมื่อปีการศึกษา 2554 มีผลคะแนนคิดเป็นร้อยละ 41.93 (โรงเรียนบ้านหนองสนม 2555 : 12) ซึ่งไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เท่ากับ ร้อยละ 50 ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องคิดหาวิธีที่จะพัฒนาความรู้พื้นฐานในเรื่องการสะกดคำตามมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่าน การเขียนภาษาไทย ให้ถูกต้อง ที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และ ทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง การอ่านการเขียนคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เพื่อที่นักเรียนจะได้ใช้เวลาว่างในการเพิ่มพูนความรู้ และยังให้ผู้ปกครองในการดูแล ใส่ใจและ เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการอ่าน การเขียนคำในภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดอย่างมีประสิทธิภาพ ได้เกิด การเรียนรู้ทั้งที่บ้านและโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระ อื่นๆต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่าน การเขียน คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองสนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราก่อนเรียน หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองสนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 46 คน โรงเรียนบ้านหนองสนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง การอ่าน การเขียน คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของการปฏิบัติการ การสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครองการอ่านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 23 คน โรงเรียนบ้านหนองสนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) โดยนำหลักการและแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart (ธีรวิทย์ เอกะกุล 2551 : 36) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ประกอบด้วย การวางแผนการปฏิบัติการ การสังเกตและรวบรวมข้อมูล และการสะท้อนผลการปฏิบัติ ซึ่งดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการ 4 วงจร ได้แก่ วงจรที่ 1 คำที่สะท้อนด้วยแม่ กก วงจรที่ 2 คำที่สะท้อนด้วยแม่ กน วงจรที่ 3 คำที่สะท้อนด้วยแม่ กบ วงจรที่ 4 คำที่สะท้อนด้วยแม่ กต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกออกเป็น 3 ลักษณะได้แก่

เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

1. ใบบันทึกพฤติกรรมนักเรียนขณะสอนซ่อมเสริมที่บ้าน
2. แบบประเมินผลแบบฝึกหัด
3. แบบสัมภาษณ์นักเรียน
4. แบบบันทึกความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ แบบฝึกหัดประจำคู่มือการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวน 4 เล่ม ประกอบด้วย แบบฝึกหัด 12 ฉบับ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปฏิบัติการ การสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่องการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีความยากตั้งแต่ .54-.89 แสดงว่า อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางง่าย ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .45 - .89 และมีความเชื่อมั่น เท่ากับ .8045

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2535 : 45) ค่าความยากง่าย (สมนึก ภัททิยธนี 2545 : 147) ค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของคูเตอร์ ริชาร์ดสัน (สมนึก ภัททิยธนี 2545 : 170) ค่าแม่นยำเชิงเนื้อหา (IOC) (สมนึก ภัททิยธนี 2545 : 166-167) วัดความแตกต่างคะแนนใช้ค่า t- test (บุญชม ศรีสะอาด 2546 : 109)

สรุปผลการวิจัย

1. การปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองสนม โดยการทำให้แบบฝึกหัดระหว่างเรียน คะแนนเต็ม 30 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94 คิดเป็นร้อยละ 91.15
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 23 คน ที่เรียนด้วยการปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริม โดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.37 หลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.16 ดังนั้นผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติการการสอนซ่อมเสริม โดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. การสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้น มีผลทำให้แนวทางการดูแลให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา อย่างยั่งยืนแก่นักเรียนกลุ่มนี้คือ 1) ผู้ปกครองได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนในคู่มือแต่ละเล่มด้วยความใส่ใจ 2) ให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองด้วยการฝึกฝน จนคล่องแคล่วและชำนาญการโดยผู้ปกครอง และ 3) ผู้ปกครองมีความปรารถนาดีและมีความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด เป็นนักเรียนที่อ่านและเขียนได้ดี จึงทำให้ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2. การจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการและความเอาใจใส่ในการปฏิบัติตามคู่มือการสอนซ่อมเสริมฯ ของผู้ปกครองได้พัฒนาขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนในการสร้างคู่มืออย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร หลักการทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ และการสอนโดยความร่วมมือและเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแต่ละวงรอบ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากใบบันทึกพฤติกรรมนักเรียนขณะสอนซ่อมเสริม แบบบันทึกความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับนักเรียน แบบสัมภาษณ์นักเรียน การทำแบบฝึกหัดมาวิเคราะห์สภาพปัญหาในแต่ละวงรอบปฏิบัติการ เพื่อหาแนวทางแก้ไข และปรับปรุงกิจกรรมของผู้ปกครองตามคู่มือฯ ให้เหมาะสมในวงรอบต่อไป ซึ่งสามารถพัฒนารูปแบบการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง โดยใช้รูปแบบการปฏิบัติการและความใส่ใจ เอาใจใส่และให้ความร่วมมือด้วยดีของผู้ปกครอง ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แสดงว่ารูปแบบการสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครองโดยใช้รูปแบบวิจัยปฏิบัติการและความร่วมมือและเอาใจใส่ของผู้ปกครอง เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสุพรรณิ ไชยเทพ (2544 : 57) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การใช้แบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง และช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทยได้สูงขึ้น เครือวัลย์ ชันทอง (2546 : 111 - 116) ได้ศึกษาและพัฒนาให้นักเรียนเผ่าม้ง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสุนันทาสายแวว (2552 : 94) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระลดรูป-สระเปลี่ยนรูปที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.74/89.05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ในการจัดการสอนโดยการสอนซ่อมเสริมโดยผู้ปกครอง โดยปฏิบัติการซ่อมเสริมด้วยความเอาใจใส่แก้ไข เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝน กระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจในการฝึกคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตามกระบวนการในคู่มือฯใช้วิธีการของครอบครัว ที่ผู้ปกครองได้ให้ความเอาใจใส่ รับรู้ว่าการเรียนรู้ของลูกจะดีขึ้น โดยการเสียสละเวลา เอาใจใส่ ให้ความรักและความใส่ใจให้นักเรียนได้ฝึกฝน กระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจ นอกจากนั้นยังทำให้ผู้ปกครองได้พิจารณาโดยละเอียดว่าตอนใด เนื้อหาใดควรจะใช้วิธีการและฝึกฝนแบบใด กระตุ้นนักเรียนทั้งการตั้งคำถาม

การเอาใจใส่ในการตรวจแบบฝึกหัด การให้นักเรียนได้แก้ไขในการฝึกข้อที่ผิดพลาด ให้กำลังใจจนกระทั่งนักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดจนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้ดีตามแนวคิดของสุนันทา สายแวว (2552 : 94) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระรูป-สระเปลี่ยนรูปที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การสอนซ่อมเสริมโดยความร่วมมือของผู้ปกครอง เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ได้ผ่านระบบการกลั่นกรองจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองจริงกับนักเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่วิจัยจากการสอบถามผู้ปกครองในขณะที่การสอนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่กระตือรือร้น สนใจ สนุกสนานมีความตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่ผู้ปกครองได้ให้ฝึกปฏิบัติ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างผู้ปกครองและนักเรียน ได้ปฏิบัติจริง และฝึกปฏิบัติจริงอย่างตั้งใจ ทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออก เนื่องจากความใกล้ชิด สนับสนุนของนักเรียนและผู้ปกครอง นักเรียนได้ก้าวหน้าหรือแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองจนกระทั่งทำแบบฝึกหัดได้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามที่กำหนดไว้ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ก่อนนำคู่มือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เป้าหมาย และขั้นตอนในคู่มือแต่ละเล่มให้เข้าใจรวมถึงการเปรียบเทียบความสอดคล้องกับบริบทของนักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนบ้านหนองสนม

1.2 ครูควรประชุมชี้แจง อธิบายขั้นตอนวิธีการปฏิบัติให้ผู้ปกครองทราบให้ละเอียดแล้วปฏิบัติตามอย่างเป็นระบบ

1.3 เพื่อให้ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมและมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนซ่อมเสริม ผู้ปกครองควรเข้าใจเนื้อหาที่จะต้องสอนแล้วปฏิบัติตาม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยการสอนซ่อมเสริม หรือการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการทำวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนในด้านอื่นๆ อย่างแพร่หลาย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนอ ภิรมจิตร์มิ่ง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร. สิริมล โพธิ์กลิ่น กรรมการที่ปรึกษาด้วยความเคารพยิ่ง

บรรณานุกรม

- กษมา วรวรรณ ณ อุทยาน. การปรับจุดเน้นและกลยุทธ์ สพฐ. ให้สนองนโยบายรัฐบาล. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. การวิจัยปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป, 2552.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2546.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. “แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก,” สารพัฒนาหลักสูตร 14, 121 (เมษายน-มิถุนายน 2538) : 53-62.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2539.
- สาคร บุญเลิศ. ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาคพัฒนามาตรฐานตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์, 2538.
- สุนันทา สายแวว. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระดรูป -เปลี่ยนรูป ที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2552.
- สุพรรณิ ไชยเทพ. การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. : ประสานการพิมพ์, 2545.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2539.